

ver en dansk eksportartikel til international energipolitik.

I Det Radikale Venstre forventer vi fortsat konstruktivt samarbejde i forligskredsen, når vi til efteråret tager fat på en elsparelov. Det er den næste store hovedlov, men der er også andre punkter, som skal løses, og her tænker jeg især på en ligestilling i afgiftsberegningen mellem decentrale og centrale kraftvarmeværker.

Med denne udmøntning af den danske energipolitik som opfølgning på »Energi 21« er der også lagt et nyt fundament for nye eksporteventyr for danske virksomheder, der kan udnytte et miljøbevidst og energieffektivt hjemmemarked.

Det Radikale Venstre er glade for, at disse lovforslag bliver vedtaget ved tredje behandling på fredag den 28. maj med de ændringsforslag, vi i fællesskab er blevet enige om.

Søren Kolstrup (EL):

Det er jo opsigtsvækkende i dansk energipolitik at skulle høre, at Det Konservative Folkeparti omtaler den her reform som værende utrolig tilfredsstillende. Nu er der varer på alle hylder. Den konservative ordfører kom vist for skade at kalde den liberal. Det, der jo er tale om, er, at det er en liberalistisk reform.

På et og samme tidspunkt kan SF's ordfører så tale om, at hun er meget tilfreds, for nu kommer grønne SF-mærker for alvor på banen.

Det er jo utrolig interessant, at to så forskellige partier i dansk energipolitik pludselig kan gå hånd i hånd ikke bare nu, men også på længere sigt og binde hinanden sammen.

Når Enhedslisten har vendt sig mod denne reform, er det, fordi vi grundlæggende frygter, at det, der er vundet hidtil, kan blive underløbet. Jeg skal holde mig til ét eksempel.

Vi frygter, at det her liberalistiske marked bl.a. kan indebære en opblomstring af den a-kraft, som vi jo her i Danmark har afvist. Jeg skal prøve på at skitsere vores begrundelse for denne frygt. Vi har tidligere drøftet det, og synspunktet er blevet afvist. Jeg vil gerne ridse vores vigtigste begrundelser herfor op.

Det er blevet godtgjort gennem en række rapporter – ministeren har også godtgjort det – at den europæiske og EU's a-kraft-industri er konkurrencedygtig. De vil gerne sælge. Det er også blevet godtgjort, at man ikke blot er konkurrencedygtig, men at i hvert fald de værker, som er gældfri, kan producere til væsentlig lavere omkostninger end danske kulkraftværker.

Dertil kan man så sige, at vi har jo den prioriterede strøm, vi har jo de grønne målsætninger, og derfor er der ikke nogen grund til at frygte for det scenario, som jeg her skitserer. Men dertil er at sige, at den prioriterede strøm jo højst fylder godt 30 pct. Jeg vil ikke anfægte de grønne håb, jeg vil ikke anfægte de grønne målsætninger.

Jeg ville dog være et skarn, hvis jeg anfægtede disse grønne mål, men det springende punkt er, om man har noget at have dem i. Eller er det luftkasteller?

Det, der viser sig meget klart i den her reform, er, at det, der først skal markedsgøres, netop er den grønne strøm. Den skal på VE-beviser. Det, der ikke skal markedsgøres, er pudsigt nok naturgas og affald. Det skal stadig væk defineres som prioriteret strøm. Altså VE-beviserne skal underlægges markedskræfter, og derfor er det fortsat vores påstand, at man driver et utrolig farligt spil, og at det er uomtvisteligt, at a-kraft-industrien vejrer morgenluft.

Derfor er det vores opfattelse i Enhedslisten, at elreformen før eller siden vil bryde sammen – jo før jo bedre. Vi er interesseret i, at de modsætninger, der ligger i den, kommer til fuld udfoldelse, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi altid er beredt til at være med til at realisere de grønne drømme på en sikker måde, på en vandtæt måde. Da er vi altid i beredskabsstilling, og derfor kan vi jo så kun håbe, at modsætningerne kommer klarere og klarere for dagens lys, og det ser vi frem til.

Det er det eneste, hvad kan man sige, optimistiske, vi kan tvinge os selv til at sige i denne tragiske situation, hvor man altså går ind i et liberalistisk marked, et hundrede procent åbent marked, langt mere, end EU nogen sinde har villet det.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg sige, at det jo i den her lovgivning er sikret, at der er prioriteret områder som vedvarende energi og produktion af kraftvarme. Det er prioriteret forud for al anden strøm, og min påstand er, at a-kraften kun er konkurrencedygtig, når eller hvis der ikke tages højde for udgifterne til slutbehandling af det radioaktive affald eller til skrotning af værkerne. Det bevirker også, at man i de fleste lande, her i Vesteuropa i hvert fald, baserer sig på naturgasfyrede kraftvarmeværker, fordi det er